

Határozatok Tára

HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. április 7.¹

C-4/15. sz. ügy

**Staatssecretaris van Financiën
kontra
Argos Supply Trading BV**

(a Hoge Raad der Nederlanden [Hollandia legfelsőbb bírósága] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal — Passzív feldolgozási eljárás — Végtermékek — Behozatali vámok — Teljes vagy részleges mentesség — Az engedély megadása — Gazdasági feltételek — Közösségi feldolgozók — 2913/92/EGK rendelet — A 148. cikk c) pontja — Joggal való visszaélés”

I – Bevezetés

1. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel² (HL L 117., 13. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet³ (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) (a továbbiakban: Vámkódex) 148. cikke c) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2. E kérelmet a Staatssecretaris van Financiën (pénzügyi államtitkár, Hollandia) és az Argos Supply Trading BV társaság (a továbbiakban: Argos) között azzal kapcsolatban folyó jogvitában terjesztették elő, hogy a holland vámhatóságok elutasítottak egy e társaság által benyújtott, passzív feldolgozási eljárás engedélyezése iránti kérelmet.

3. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés arra hívja fel a Bíróságot, hogy tegye egyértelművé a Vámkódex 148. cikkének c) pontjában hivatkozott azon gazdasági feltételeknek a terjedelmét, amelyek az ilyen engedély kiadására vonatkoznak. A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) konkrétan bizonyos pontosításokat igényel a „közösségi feldolgozóknak” az e rendelkezés értelmében vett fogalmával kapcsolatban, mivel az említett gazdasági feltételek az ilyen közösségi feldolgozók alapvető érdekei súlyos sérelmének fenn nem állására hivatkoznak.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — HL L 117., 13. o.

3 — HL L 302., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

II – Jogi háttér

A – Az uniós jog

1. A 2473/86/EGK rendelet

4. A passzív feldolgozási eljárásról és a szabvány csererendszerről szóló, 1986. július 24-i 2473/86/EGK tanácsi rendelet⁴ tartalmazta a passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó rendelkezéseket a Vámkódex hatálybalépéséig.

5. E rendelet első, negyedik és hatodik preambulumbekzdése a következőket írta elő:

„mivel a nemzetközi munkamegosztás keretében számos közösségi vállalkozás alkalmazza a passzív feldolgozási eljárást, vagyis az áruknak az azok feldolgozását, megmunkálását vagy javítását követő visszaimportálása érdekében történő exportját; ezen eljárás alkalmazását gazdasági vagy műszaki jellegű indokok igazolják;

[...]

mivel a behozatali vámok alóli teljes vagy részleges mentességi rendszert kell előírni, amely a végtermékek vagy az azok helyébe lépő áruk vonatkozásában alkalmazandó, annak elkerülése céljából, hogy vámot vessenek ki a Közösségből feldolgozás céljából exportált árukra;

[...]

mivel a passzív feldolgozási eljárás alkalmazását a vámhatóságoknak meg kell tagadniuk abban az esetben, ha az a közösségi feldolgozók alapvető érdekeinek súlyos sérelmével fenyeget.

[...] [nem hivatalos fordítás]”

2. A Vámkódex

6. A Vámkódex 84. és azt követő cikkei különböző gazdasági vámeljárásokat vezetnek be. Ezek közé tartozik többek között a passzív feldolgozási eljárás és a vámfelügyelet melletti feldolgozás.

7. E kódex 85. cikke értelmében „[b]ármilyen gazdasági vámeljárás alkalmazásához a vámhatóság által kiadott engedély szükséges”.

a) A passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó rendelkezések

8. Az említett kódex 145. cikke a következőket írja elő:

„(1) A passzív feldolgozási eljárás [...] lehetővé teszi a közösségi áru ideiglenes kivitelét a Közösség vámterületéről feldolgozási műveleteknek való alávetés céljából, és az ilyen feldolgozásból származó termékek szabad forgalomba bocsátását teljes vagy részleges behozatali vámmentességgel.

(2) A közösségi áru ideiglenes kivitele kiviteli vámok, kereskedelempolitikai intézkedések, és a közösségi áruknak a Közösség vámterületéről történő kiléptetéséhez kapcsolódó egyéb vámalakítások alkalmazásával jár.

4 — HL L 212., 1. o.

(3) A következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) »ideiglenesen kivitt áru« a passzív feldolgozási eljárás alá vont áru;
- b) »feldolgozási műveletek« a 114. cikk (2) bekezdésének c) pontjának az első, második és harmadik francia bekezdésében említett műveletek;
- c) »végtermékek« a feldolgozási műveletekből származó termékek;

[...]”

9. Ugyanezen kódex 148. cikkének c) pontja értelmében a passzív feldolgozási eljárásra az engedély „kizárólag akkor adható ki, ha a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának engedélyezése nem fenyeget a közösségi feldolgozók alapvető érdekeinek súlyos sérelmével (gazdasági feltételek)”.

10. A Vámkódex 151. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy „[a] 145. cikkben megállapított teljes vagy részleges behozatali vámmentességet úgy kell teljesíteni, hogy a szabad forgalomba bocsátott végtermékre alkalmazható behozatali vámok összegéből le kell vonni azoknak a behozatali vámoknak az összegét, amelyek az ideiglenesen kivitt árura ugyanazon a napon akkor lennének alkalmazhatók, ha ezeket abból az országból importálnák a Közösség vámterületére, amelyben a feldolgozási műveleten vagy az utolsó feldolgozási műveleten keresztülmentek”.

11. E kódex 114. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„Az alábbi kifejezések jelentése a következő:

[...]

c) feldolgozási műveletek:

- az áru megmunkálása, ideértve az összeállítást, összeszerelést, vagy más áruhoz történő hozzáillesztést,
- az áru feldolgozása,
- az áru javítása, ideértve a helyreállítását és a beszabályozását is,

és

- a bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározott egyes olyan áruk felhasználása, amelyek nem épülnek be a végtermékbe, de lehetővé teszik vagy megkönnyítik a végtermék előállítását, még akkor is, ha a folyamat során teljesen vagy részben elhasználódnak;

[...]”

b) A vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárásra vonatkozó rendelkezések

12. A Vámkódex 130. cikke úgy rendelkezik, hogy „[a] vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás lehetővé teszi a Közösség vámterületén nem közösségi áruk felhasználását olyan műveletekben, amelyek megváltoztatják jellegüket vagy állapotukat anélkül, hogy azokra behozatali vámok vagy kereskedelempolitikai intézkedések vonatkoznának, és lehetővé teszi, hogy az ilyen műveletekből származó termékeket a rájuk vonatkozó behozatali vámtétel mellett bocsássák szabad forgalomba. Az ilyen termékeket feldolgozott termékeknek nevezik.”

13. E kódex 133. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az engedély kizárólag akkor adható ki:

[...]

- e) ha valamely közösségbeli feldolgozási tevékenység létrehozásának vagy fenntartásának elősegítésére irányuló eljáráshoz szükséges feltételek anélkül teljesülnek, hogy az káros hatással lenne a hasonló áruk közösségi termelőinek alapvető érdekeire (gazdasági feltétel). A gazdasági feltételeknek megfelelőnek minősülő esetek a bizottsági eljárással összhangban határozhatók meg.”

3. Az új Vámkódex

14. Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás)⁵ (a továbbiakban: új Vámkódex) 211. cikkében írja elő a valamennyi (különleges eljárásoknak nevezett) gazdasági vámeljárással összefüggésben alkalmazandó engedélyezési feltételeket. E rendelkezés (4) bekezdésének b) pontja szerint – amely kifejezetten a feldolgozási eljárásokra vonatkozik -⁶ az engedély többek között csak akkor adható meg, ha „az uniós termelők alapvető érdekeit nem érintené hátrányosan a feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély”. Az új Vámkódex⁷ 288. cikkének megfelelően e rendelkezést 2016. május 1-jétől kell alkalmazni.

4. A végrehajtási rendelet

15. A 2007. február 28-i 214/2007/EK bizottsági rendelet (HL L 62., 6. o.) által módosított, a 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.), „Gazdasági vámeljáráások” című III. címében tartalmaz egy „Egynél több vámeljárásnál alkalmazandó alaprendelkezések” című 1. fejezetet.

16. Ennek keretében e rendelet 502. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Kivéve azt az esetet, ha a [6. fejezet] szerint a gazdasági feltételeket teljesítettnek tekintik, az engedély nem adható meg anélkül, hogy a vámhatóságok megvizsgálják a gazdasági feltételeket.

[...]

(4) A passzív feldolgozási eljárásoknál (6. fejezet) a vizsgálatnak meg kell állapítania, hogy:

- a) a feldolgozás Közösségen kívüli elvégzése várhatóan okoz-e súlyos hátrányt a Közösség feldolgozói számára; vagy
- b) a feldolgozásnak a Közösségben történő elvégzése gazdaságilag lehetetlen-e, vagy műszaki okok miatt vagy szerződéses kötelezettségek miatt nem megvalósíthatatlan-e.”

5 – HL L 269., 1. o.

6 – Ezek közé tartozik a passzív feldolgozás és az aktív feldolgozás (mivel, amint azt az új Vámkódex (50) preambulumbekzdése jelzi, a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárást összevonták az utóbbi eljárással).

7 – Helyesbítette az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet helyesbítése (HL L 287., 90. o)..

17. Az említett rendelet 503. cikke a) pontjának megfelelően a vámhatóságoknak lehetőségük van arra, hogy a gazdasági feltételek vizsgálatát a Bizottság bevonásával végezzék. Ugyanezen rendelet 504. cikke a következők szerint szabályozza az e lehetőség alkalmazása esetén követendő eljárást:

„(1) Ha az 503. cikk szerinti vizsgálatot kezdeményeznek, az ügyiratot meg kell küldeni a Bizottságnak. Tartalmaznia kell a már elvégzett vizsgálat eredményeit.

(2) A Bizottság visszaigazolja ennek kézhezvételét, vagy tájékoztatja az érintett vámhatóságokat, amennyiben saját kezdeményezésére jár el. A Bizottság a vámhatóságokkal folytatott konzultáció során eldönti, hogy a bizottságban szükséges-e a gazdasági feltételek vizsgálata.

[...]

(4) Az érintett vámhatóságok és minden más hasonló engedélyekkel vagy kérelmekkel foglalkozó vámhatóság figyelembe veszi a bizottság következtetéseit.

[...]”

18. A végrehajtási rendelet 551. cikkének (1) bekezdése szerint „[a] vámfelügyelet melletti feldolgozásra vonatkozó vám eljárás olyan áruknál alkalmazandó, amelyek feldolgozása alacsonyabb összegű behozatali vámok alá tartozó termékeket eredményez, mint amekkora az importárakra alkalmazandó”.

19. Az e rendelet III. címének „Passzív feldolgozás” című 6. fejezetében szereplő 585. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy „[a]mennyiben az ellenkezőjére utaló jelek nincsenek, a közösségi feldolgozók alapvető érdekeit úgy kell tekinteni, hogy azok súlyosan nem sérülnek”.

B – A nemzetközi jog

20. A vám eljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló, Kiotóban 1973. május 18-án kötött nemzetközi egyezmény felülvizsgált változata (a továbbiakban: a felülvizsgált Kiotói Egyezmény) 2006. február 3-án lépett hatályba. Ez az egyezmény, ahogy az a preambulumból kitűnik, a szerződő felek vám eljárásainak egyszerűsítését és összehangolását célozza.

21. Az említett egyezmény tartalmaz egy általános mellékletet, valamint több speciális mellékletet.⁸ Valamennyi melléklethez iránymutatások tartoznak, amelyek szövege a szerződő felekre nézve nem kötelező.⁹

22. A „Feldolgozás” című F. speciális melléklet 2. fejezete tartalmazza a passzív feldolgozásra alkalmazandó rendelkezéseket. A felülvizsgált Kiotói Egyezmény F. speciális mellékletének (a továbbiakban: kiotói iránymutatások) „Passzív feldolgozás” című 2. fejezete „Gazdasági feltételek” cím alatt az alábbiakat tartalmazza:

„A passzív feldolgozási eljárás nem engedélyezhető, amennyiben a tervezett műveletek várhatóan súlyos hátrányt okozhatnak a nemzeti feldolgozók vagy gyártók számára.

A passzív feldolgozási eljárás esetében egy adott ország gazdasági érdekei nehezen állapíthatók meg, mivel bár e rendszer lényegileg a külföldi foglalkoztatásnak kedvez, emellett az a nemzeti gyártók előállítási költségeit csökkentő egyik körülmény is.

⁸ – A felülvizsgált Kiotói Egyezmény 4. cikkének (1) bekezdése.

⁹ – A felülvizsgált Kiotói Egyezmény 4. cikkének (4) bekezdése. Ezen egyezmény 1. cikkének g) pontja szerint „az általános mellékletben, a speciális mellékletekben és fejezeteiben szereplő rendelkezések magyarázatai [...]”.

Egyensúlyt kell tehát találni a nemzeti gazdasági szereplők gyártási összköltségeinek a külföldi alvállalkozók igénybevételére vonatkozó lehetőségnek köszönhető csökkentése, illetve a feldolgozási tevékenységek egyéb nemzeti gazdasági szereplők részére való, a nemzeti iparág kevésbé versenyképessé tételének kockázatával járó fenntartása között.”

23. Az Unió az Európai Közösségnek a vámeljáráások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezmény (Kiotói Egyezmény) módosító jegyzőkönyvéhez való csatlakozásáról szóló, 2003. március 17-i 2003/231/EK tanácsi határozattal csatlakozott a felülvizsgált Kiotói Egyezményhez.¹⁰ Az Unió azonban nem csatlakozott a kiegészítő jegyzőkönyv III. függelékéhez, amely a felülvizsgált Kiotói Egyezmény speciális mellékleteinek felel meg.¹¹

III – Az alapeljárás, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés és a Bíróság előtti eljárás

24. 2008. június 30-án az Argos passzív feldolgozási eljárás engedélyezése iránti kérelmet terjesztett a holland vámellenőr elé a Vámkódex 85. cikke alapján. E társaság az exportra szánt közösségi eredetű benzint kívánta ezen eljárás alá vonni, annak érdekében, hogy hozzákeverje egy harmadik országból származó, az Unió területén szabad forgalomba nem hozott bioetanolhoz. Ezen, körülbelül 15 egységnyi benzint és körülbelül 85 egységnyi bioetanol arányú keverés eredményeként az Argos etanol 85-öt (a továbbiakban: E85) nyert, amely egy egyes úgynevezett „rugalmas üzemanyag-felhasználású” járművekben felhasználható bioüzemanyag.

25. E kérelem szerint az Argos e keverést a nyílt tengeren kívánta elvégezni. A benzint és a bioetanolt egy holland kikötőben egy hajó fedélzetére vitték, és a hajó két külön, egymástól fallal elválasztott terébe töltötték. Miután a hajó elhagyta az Unió parti vizeit, a válaszfalat eltávolították oly módon, hogy a két összetevő egymásba ömöljön, a hullámok hatása pedig elősegítse e folyamatot. A hajó ezt követően visszatért Hollandiába.

26. Az ily módon nyert E85-öt ezt követően az Unión belüli szabad forgalomba bocsátás céljából bejelentették a vámhatóságoknak, és arra kivetették az e terméket terhelő vámot (6,5% *ad valorem* vámtétellel). A passzív feldolgozási eljárás alkalmazása lehetővé tette volna az Argos számára, hogy e váموkat azon váموk összegének megfelelő összeggel csökkentse, amelyek ugyanezen időpontban a közösségi eredetű benzint terheltek volna (4,7% *ad valorem* vámtétellel), ha azt azon helyről importálták és bocsátották volna szabad forgalomba az Unióban, ahol a keverés történt.

27. A vámellenőr az Argos kérelmét az Európai Bizottság elé terjesztette annak érdekében, hogy az adjon véleményt arról, hogy teljesültek-e azok a gazdasági feltételek, amelyeket a Vámkódex 148. cikkének c) pontja a passzív feldolgozás engedélyezéséhez előír.¹² A Bizottság ezt követően a Vámkódex Bizottság véleményét kérte.¹³

28. A Vámkódex Bizottság úgy ítélte meg, hogy el kell utasítani az Argosnak a passzív feldolgozási eljárás alkalmazására vonatkozó kérelmét, mivel e feltételek nem teljesültek. E következtetést a Bizottság által kifejtett érvek alapján a Vámkódex Bizottság 2009. november 11-i ülésén fogadták el. A Bizottság előadta, hogy az importált E85 közvetlen versenyben állt a közösségi bioetanollal, mivel az E85 elsősorban bioetanolból áll. Márpedig 2008-ban az Unió ipari etanol termelési kapacitásának közel felét nem használták ki. A Bizottság szerint a bioetanol nagy mennyiségekben történő importja ebből következően súlyosan sértette a közösségi bioetanoltermelők alapvető érdekeit.

29. 2010. április 13-i határozatával a vámellenőr ezen érvekre hivatkozva elutasította az Argos kérelmét.

10 — HL L 86., 21. o.

11 — Lásd a 2003/231 határozat 1. cikkének (1) bekezdését, valamint (2) preambulumbekzdését.

12 — Ahogy azt a végrehajtási rendelet 503. cikkének a) pontja lehetővé teszi.

13 — A végrehajtási rendelet 504. cikkének megfelelően.

30. Miután a Rechtbank te Haarlem (haarlemi bíróság) elutasította keresetét, az Argos fellebbezést nyújtott be a Gerechtshof te Amsterdamhoz (amszterdami fellebbviteli bíróság). E bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot, mivel többek között úgy ítélte meg, hogy azt kell értékelni, hogy a passzív feldolgozás keretében a közösségi benzin E85-té feldolgozása sértette-e az érdekeit az E85 közösségi termelőinek, nem pedig azt, hogy az sértette-e a közösségi bioetanoltermelők érdekeit. Márpedig az említett bíróság szerint mivel a vámmellenőr úgy ítélte meg, hogy nem álltak rendelkezésére arra utaló bizonyítékok, hogy a kért eljárás követése kihatott volna e termelők alapvető érdekeire, az említett eljárás gazdasági feltételeit teljesítettnek kellett volna tekintenie, a végrehajtási rendelet 585. cikkének (1) bekezdésében előírt vélelemnek megfelelően. A pénzügyi államtitkár ezt követően felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) előtt.

31. E bíróság úgy ítéli meg, hogy a felülvizsgálati kérelem elbírálása a Vámkódex 148. cikkének c) pontja értelmében vett „közösségi feldolgozó” fogalmának értelmezésétől függ, konkrétan attól a kérdéstől, hogy e fogalom a jelen esetben kiterjed-e a bioetanol közösségi termelőire.

32. Az említett bíróságnak kétségei vannak különösen azzal kapcsolatban, hogy van-e helye a Bíróság által a Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben¹⁴ a vámfelügyelet melletti feldolgozás kapcsán levont következtetés analógia útján való kiterjesztésének a passzív feldolgozási eljárásra. Ebből az ítéletből az tűnik ki, hogy az említett eljárás gazdasági feltételei tiszteletben tartásának vizsgálata érdekében mind a késztermék közösségi termelőinek gazdasági érdekeit, mind pedig a feldolgozás során felhasznált alapanyagok közösségi termelőinek érdekeit figyelembe kell venni.

33. Ilyen körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni [a Vámkódex] 148. cikkének c) pontjában szereplő »közösségi feldolgozó« fogalmát a passzív feldolgozási eljárás gazdasági feltételeinek vizsgálata keretében, hogy az a feldolgozási művelet során nem közösségi áruként feldolgozott árukkal azonos alapanyagok és félkész termékek közösségi gyártóit is magában foglalja?”

34. Az Argos, a görög és a holland kormány, valamint a Bizottság nyújtott be írásbeli észrevételeket. A 2016. január 13-án tartott tárgyaláson az Argos, a holland kormány és a Bizottság vett részt.

IV – Értékelés

A – Előzetes megfontolások

35. Az alapeljárás abból ered, hogy a holland vámhatóságok megtagadták, hogy engedélyt adjanak az Argos részére a passzív feldolgozási eljárás alkalmazására azon művelet tekintetében, amelynek során a nyílt tengerre exportálták a közösségi benzint annak érdekében, hogy azt a nem közösségi bioetanolhoz keverjék, és az így nyert E85-öt importálják.¹⁵

36. Ahogy e társaság a tárgyalás során előadta, e művelet nyílt tengeren való lefolytatása kizárólag azt a törekvést szolgálta, hogy előnyre tegyenek szert a bioetanol és az E85 vámmértékeinek különbsége révén.

¹⁴ — C-11/05, EU:C:2006:312.

¹⁵ — Nem vitatott, hogy az ilyen keverés a Vámkódex 114. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében vett „feldolgozási műveletek” körébe tartozik.

37. A mezőgazdasági terméknek tekintett bioetanolt a Bizottság szerint ennek alapján jelenleg körülbelül 40%-os *ad valorem* levonásnak megfelelő behozatali vám terheli.¹⁶ Miután a benzinhoz keverték, még ha csak kis arányban is, e termék elveszíti mezőgazdasági termék jellegét, és 6,5% *ad valorem* mértékű vámot viselő vegyi anyaggá válik.¹⁷

38. A végtermékre (E85) vonatkozó tarifa tehát kisebb, mint az e termék előállítása érdekében felhasznált nem közösségi eredetű alapanyagokat vagy félkész termékeket (a továbbiakban együttesen: félkész termékek¹⁸) terhelő tarifa. Az ilyen helyzetet általában „tarifális anomáliának” nevezik, mivel a közös vámtarifa által előírt vámmértékek rendszerint a termék megmunkálásával emelkednek.¹⁹

39. Az Argos a tárgyaláson azt is kiemelte, hogy először arra kért engedélyt, hogy a fent hivatkozott termékeket vámfelügyelet melletti feldolgozás keretében keverhesse össze.²⁰ Ezen eljárás alkalmazása lehetővé tette volna számára, hogy az Unióban feldolgozza a nem közösségi bioetanolt, anélkül, hogy e terméket behozatali vámok terhelnék, mivel csak a „feldolgozott terméknek” nevezett, a feldolgozás során előállt terméket (E85) terhelné a rá vonatkozó (belső) tarifa, szabad forgalomba hozása során.²¹ A társaság csak e kérelem elutasítása után, másodjára kért arra engedélyt, hogy a keverést a nyílt tengeren, a passzív feldolgozási eljárás keretében végezhesse el.

40. Álláspontom szerint e szakaszban érdemes kiemelni, hogy az Argos nem azt az utat választotta, hogy az Uniót kívül a kiviteli eljárás²² alá vont közösségi benzinhoz keveri a bioetanolt. Ez az eljárás pedig főszabály szerint előzetes engedélyezés nélkül alkalmazható.²³ Egyébként továbbra is célszerűbb a gazdasági szereplők számára, ha a nem közösségi benzinhoz egyszerűbb módon az Uniót kívül keverik hozzá a bioetanolt, annak érdekében, hogy olyan tarifaszám alá tartozó terméket nyerjenek, amelyhez enyhébb vámok kapcsolódnak. Az ilyen keverések alkalmazása összességében jelentős méreteket öltött.²⁴

41. Azáltal, hogy a tervezett művelet passzív feldolgozási eljárás keretében zajlott volna, az Argos ugyanakkor nem csak annak előnyét élvezte volna, hogy a tiszta bioetanolt terhelő tarifák helyett az E85-re vonatkozó tarifákat alkalmazták volna, hanem az E85-öt érintő behozatali vámok olyan mértékű csökkentését is, amely megfelel az időszakosan exportált benzínre vonatkozó (fiktív) vámoknak

16 — A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2007. szeptember 20-i 1214/2007/EK bizottsági rendelet (HL L 286., 1. o.) alapján a nem denaturált etil-alkohol legalább 80 térfogatszázalék alkoholtartalommal a 2207 10 00 vámtarifaszám alá tartozott, hektoliterenként 19,2 euró vámmértékkel. Ugyanezen vámmérték alkalmazandó a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló 2013. október 4-i 1001/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 290., 1. o.) alkalmazásában.

17 — Az E85-öt az 1214/2007 rendelet alapján a 3824 90 97 vámtarifaszám alá tartozó vegyi anyagnak tekintették. Az 1001/2013 rendelet nem módosította ezt a tarifát.

18 — A „közvetítő termék” és a „végtermék” fogalma egy relatív, a termék felhasználásához kapcsolódó tipológiára utalnak. Ekképpen például a bioetanol és a benzin céljuk szerint közvetítő termékek, illetve végtermékek. A terméket akkor nevezik közvetítő terméknek, ha azt feldolgozzák, annak érdekében, hogy egy olyan másik terméket nyerjenek, amelybe annak értéke beépül.

19 — Lásd e tekintetben: Wacker Werke ítélet (C-142/96, EU:C:1997:386, 14., 15. és 21. pont), valamint Poiars Maduro főtanácsnok Friesland Coberco Dairy Foods ügyre vonatkozó indítványa (C-11/05, EU:C:2006:78, 42. pont).

20 — E pontosítás ugyanakkor nem tűnik ki az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból.

21 — A Vámkódex 130. cikke.

22 — A közösségi áru Közösségen kívüli feldolgozása és a végtermék azt követő, e termékre vonatkozó tarifa melletti importja ugyanis önmagában nem igényli ezen áru passzív feldolgozási eljárás alá vonását. Az csak az ezen eljárás által biztosított sajátos vámkönnyítésnek feltétele.

23 — Lásd a Vámkódex 161. és 162. cikkét.

24 — Lásd: La politique d'aide aux biocarburants, Rapport public thématique – Évaluation d'une politique publique, a Francia Köztársaság Számvevőszékének jelentése (2012. január, elérhető a következő internetcímen: <http://www.ladocumentationfrancaise.fr/var/storage/rapports-publics/124000047.pdf>, 76. és 107–110. o.).

(4,7% *ad valorem* mértékkel²⁵). Ezen eljárás ugyanis lehetővé teszi kedvezményezettjei számára, hogy a feldolgozás eredményeként nyert, „végtermékeknek” nevezett árukra vonatkozó behozatali vámok összegéből levonják azon behozatali vámok összegét, amelyek akkor terhelnék az ideiglenesen exportált közösségi árukat, ha azokat azonos állapotban importálnák újra.²⁶

42. A holland vámellenőr a jelen esetben megtagadta az Argos tekintetében a kért passzív feldolgozás engedélyezését, azzal az indokkal, hogy az nem felelt meg a („gazdasági feltételek” kifejezéssel jelölt), a Vámkódex 148. cikkének c) pontjában rögzített követelménynek, amely szerint az engedély „kizárólag akkor adható ki, ha a [ezen] eljárás alkalmazásának engedélyezése nem fenyeget a közösségi feldolgozók alapvető érdekeinek súlyos sérelmével”.

43. A kérdést előterjesztő bíróság lényegileg azt kérdezi, hogy az e rendelkezés értelmében vett „közösségi feldolgozók” fogalma kizárólag az azon végtermékhez hasonló termékeket előállító közösségi termelőkre vonatkozik, amelynek passzív feldolgozási eljárás keretében való előállítását tervezik (E85), vagy az olyan nem közösségi közvetítő termékekhez hasonló termékek közösségi termelőire is, amelyeket a feldolgozás során az ideiglenes exportált árukba való beépítésre szánnak (bioetanol).

44. E kérdés vizsgálatát megelőzően válaszolok egyes, a görög kormány és a Bizottság által hivatkozott érvekre, mivel annak ellenére, hogy azok formálisan nem vetették fel az említett kérdés elfogadhatatlanságát, az említett érvek lényegileg arról próbálják meggyőzni a Bíróságot, hogy az hipotetikus jellegű.

B – Az elfogadhatóságról

1. A passzív feldolgozási eljárásnak a nyílt tengeren zajló műveletekre való alkalmazhatóságáról

45. A görög kormány előadja, hogy a passzív feldolgozási eljárás nem alkalmazható a nyílt tengeren zajló műveletekre, mivel a Vámkódex 151. cikkének (1) bekezdése annak szövege alapján azt követeli meg, hogy a műveletek egy adott „országban” folyjanak.

46. E tekintetben megjegyzem, hogy az e kódex 151. cikkének (1) bekezdésében szereplő megfogalmazás nem található meg a többi releváns rendelkezésben. Az említett kódex 145. cikkének (1) bekezdése és a végrehajtási rendelet 502. cikkének (4) bekezdése ugyanis „a Közösség vámterületéről” kivételre, illetve a „Közösségen kívüli” elvégzésre hivatkoznak.

47. Figyelemmel e terminológiai eltérésre, meg kell keresni az említett eljárás céljának leginkább megfelelő értelmezést. E cél lényegileg annak elkerülésében áll, hogy a szabad forgalomból származó, feldolgozásuk céljából ideiglenes exportált közösségi árukat végtermék formájában történő újra behozataluk során ne terheljék vámmal.²⁷ Az így elérni kívánt mentesítés azon helyszíntől függetlenül alkalmazandó, ahová ezeket az árukat ideiglenesen elszállították.

25 — E benzin az 1214/2007 rendelet alapján a 2710 1145 vámtarifaszám alá tartozott. Ugyanezen tarifa érvényes azóta is az 1001/2013 rendelet alapján.

26 — A Vámkódex 151. cikkének (1) bekezdése. A passzív feldolgozási eljárás alkalmazása nélkül, mivel a közösségi áruk az Unió vámterületének elhagyásakor elveszítik ezt a vámjogi helyzetüket (a Vámkódex 4. cikkének 8. pontja), az ideiglenesen exportált árukat végtermék formájában való újbóli behozataluk esetén ugyanúgy kezelnék, mint a nem közösségi árukat.

27 — Lásd: a passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1975. december 18-i 76/119/EGK tanácsi irányelv (HL L 24., 58. o.) (8) preambulumbekkezdése; a 2473/86 rendelet (4) preambulumbekkezdése, valamint Wacker Werke ítélet (C-142/96, EU:C:1997:386, 21. pont) és GEFCO-ítélet (C-411/01, EU:C:2003:536, 51. pont). Lásd még az átalakítás, feldolgozás vagy javítás céljából ideiglenesen kivitt, majd újra behozott áruk tarifális kezeléséről szóló, a Bizottság által a tagállamokhoz intézett 1961. november 29-i ajánlást (HL 1962. 3., 79. o.).

48. egy ilyen célkitűzés szempontjából nem releváns, hogy az említett árukat harmadik ország területére szállították, vagy olyan területre, amely nem tartozik egyik állam szuverenitása alá sem (mint a nyílt tenger), amennyiben e terület az Unió vámterületén kívül található.

49. Következésképpen úgy ítélem meg, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazható, amennyiben a szóban forgó műveletekre a nyílt tengeren kerül sor.²⁸

2. Annak lehetetlenségéről, hogy a Bíróság megkérdőjelezze a vámellenőr következtetéseit

50. A Bizottság előzetesen vitatja a kérdést előterjesztő bíróságnak a vámellenőr Gerechthof te Amsterdam (amszterdami fellebbviteli bíróság) előtt tett azon nyilatkozatán alapuló előfeltevését, amely szerint a passzív feldolgozási eljárás biztosítása a jelen ügyben nem járt az E85 közösségi gyártói alapvető érdekeinek súlyos sérelmével.²⁹ A Bizottság e tekintetben a Vámkódex Bizottság 2009. november 11-i ülésének jegyzőkönyveire³⁰ hivatkozik, amelyekből kitűnik, hogy mind a bioetanol, mind az E85 közösségi termelői úgy ítélték meg, hogy érdekeiket súlyosan sértené az ilyen eljárás alkalmazásának engedélyezése. Márpedig, továbbra is a Bizottság szerint, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés okafogyott abban az esetben, ha elismerésre került, hogy az említett eljárás alkalmazása súlyosan sérti az E85 közösségi termelőinek alapvető érdekeit.

51. Anélkül, hogy állást foglalnék azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a Vámkódex Bizottság ténylegesen úgy ítélte-e meg, hogy az Argos által tervezett művelet mind a bioetanol, mind az E85 közösségi termelői alapvető érdekeinek súlyos sérelmével fenyegetett,³¹ megjegyzem, hogy egy ilyen megállapítás semmiképpen sem alkalmas arra, hogy a kérdés elfogadhatatlanságát vonja maga után.

52. Egyrészt ugyanis, mivel a Bizottság érvei az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban leírt ténybeli háttér megkérdőjelezésének tekintendők, hangsúlyozom, hogy az ügy tényállásának értékelése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. A Bíróság tehát kizárólag az e bíróság által rendelkezésére bocsátott tények alapján ítélni meg a közösségi jogi rendelkezés értelmezését vagy érvényességét.³²

28 — A Vámkódex Bizottságban összeülő tagállamok többsége szintén ezt a megállapítást támasztotta alá (lásd: Customs Code Committee, Section: 'Special Procedures', Minutes/summary record of the 7th meeting (extract) held on 11 November 2009, 18 December 2009, TAXUD/C4 MK/).

29 — Ezen előfeltevés megkérdőjelezése nélkül álláspontom szerint érdemes rámutatni, hogy e vámellenőr azon nyilatkozata, amely szerint nem álltak rendelkezésre olyan értelmű adatok, amelyek szerint ezen eljárás alkalmazása az E85 közösségi gyártói alapvető érdekeinek súlyos sérelmével fenyegetett, nem egyenértékű azon állítással, amely szerint nem állt fenn ilyen fenyegetés. E nyilatkozat pusztán azt jelenti, hogy az említett vámellenőr a Vámkódex Bizottság gazdasági feltételek vizsgálatára vonatkozó következtetéseiben szereplő ilyen értelmű kifejezett kijelentések hiányában nem állapította meg, hogy ezen érdekek súlyos sérelme fenyeget, így a végrehajtási rendelet 585. cikkének (1) bekezdésében szereplő vélelem nem dőlt meg.

30 — Lásd a jelen indítvány 28. lábjegyzetét.

31 — Ahogy azt a jelen indítvány 52. pontjában kiemelem, az ilyen értékelés nem tartozik a Bíróság hatáskörébe. Megjegyzem ugyanakkor, hogy a fent hivatkozott jegyzőkönyvek nem támasztják alá a Bizottság álláspontját. Ezekből az tűnik ki, hogy a Vámkódex Bizottság *először* azt vizsgálta meg, hogy vannak-e olyan adatok, amelyek szerint a gazdasági feltételeket nem fogják tiszteletben tartani, ezáltal megdöntve a végrehajtási rendelet 585. cikkének (1) bekezdésében rögzített vélelmet, ami azt jelenti, hogy e feltételeket meg kell vizsgálni. A Vámkódex Bizottság megállapította ezen adatok meglétét, mivel a tagállamok többsége hangsúlyozta, hogy a közösségi bioetanol- és E85 termelők alapvető érdekei súlyosan sérülnének, mivel az importált, akár tiszta, akár E85 formájában benzinnel kevert bioetanol közvetlenül versenyzik a belföldi bioetannal. Következésképpen a Vámkódex Bizottság *másodszor* megvizsgálta a gazdasági feltételeket. A Bizottság azon állításai alapján, amelyek szerint a bioetanol nagy mennyiségű importja súlyos kárt okozna a közösségi bioetanoltermelők számára, a Vámkódex Bizottság megállapította, hogy e feltételek nem teljesültek. Úgy tűnik tehát, hogy bár a tagállamok valóban hivatkoztak az E85 termelők alapvető érdekeire azon adatok meglétének alátámasztása érdekében, amelyek szerint az említett feltételek nem teljesültek, és ebből következően azokat meg kell vizsgálni, a Bizottság e szorosabban vett vizsgálat keretében csak a bioetanoltermelők érdekeire utalt.

32 — Lásd ebben az értelemben: Dumon és Froment ítélet (C-235/95, EU:C:1998:365, 25. és 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53. Másrészt, ahogy azt a Bíróság a Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben³³ megállapította, a Vámkódex Bizottság következtetései nem kötelezik a nemzeti vámhatóságokat.³⁴ Következésképpen, még ha a vámellenőr el is tért volna azoktól,³⁵ az ilyen körülmény nem alkalmas arra, hogy érvénytelenítse annak határozatát, és ennél fogva arra sem, hogy hipotetikussá tegye az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést.

54. E kérdés elfogadhatóságát ily módon megerősítve a továbbiakban azt érdemi síkon vizsgálom meg.

C – A „közösségi feldolgozóknak” a Vámkódex 148. cikkének c) pontja értelmében vett fogalmának értelmezéséről

55. Az Argos szerint a „közösségi feldolgozó” fogalma a jelen esetben kizárólag az E85 közösségi gyártóra vonatkozik. A többi beavatkozó ezzel szemben úgy véli, hogy e fogalom kiterjed a közösségi bioetanoltermelőkre is.

56. Ezek az ellentétes megközelítések különösen a Friesland Coberco Dairy Foods ítéletből³⁶ – amelyen a Bíróság a Vámkódex 133. cikkének e) pontját elemezte – levont eltérő információkon alapulnak. E rendelkezés a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás gazdasági feltételeit rögzíti, és ennek alapján többek között azt követeli meg, hogy az nem lehet káros hatással a „hasonló áruk közösségi termelőinek” alapvető érdekeire. A Bíróság ezen ítéletben megállapította, hogy e feltételek vizsgálata során „nem csak a végtermékek piacát, hanem az említett termékek előállítására felhasznált alapanyagok piacára vonatkozó gazdasági helyzetet” is figyelembe kell venni.³⁷

57. A görög és a holland kormány, valamint a Bizottság amellet érvel, hogy a Bizottság által az említett ítéletben levont következtetést analógia útján alkalmazni kell a passzív feldolgozási eljárásra is. Az Argos ezzel szemben előadja, hogy e következtetés nem terjeszthető ki ezen eljárásra, figyelemmel az egyrészt a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás, illetve a passzív feldolgozási eljárás gazdasági feltételeit meghatározó rendelkezések szövegére, másrészt pedig azok céljaira.

58. Az alábbiakban kifejtett okok miatt számomra e megközelítések közül az első a meggyőző.

1. Nyelvtani értelmezés

59. Első ránézésre egyes, a szövegen alapuló érvek a Vámkódex 148. cikke c) pontjának megszorító értelmezése mellett szólhatnak.

33 — C-11/05, EU:C:2006:312, 33. pont.

34 — A végrehajtási rendelet 504. cikkének (4) bekezdése alapján a vámhatóságoknak e megállapításokat pusztán figyelembe kell venniük. A Bíróság ugyanakkor a Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben (C-11/05, EU:C:2006:312, 27. pont) kiemelte, hogy e hatóságoknak adott esetben indokolniuk kell az e következtetésektől való eltérésre vonatkozó döntésüket.

35 — A jelen indítvány 31. lábjegyzetében kifejtett indokok folytán álláspontom szerint itt nem ez a helyzet.

36 — C-11/05, EU:C:2006:312.

37 — Ugyanott, 52. pont.

60. Mindenekelőtt, a „feldolgozók” kifejezés hétköznapi értelemben előzetesen létező termékek állapotát módosító tevékenységek végzését jelenti. A „közösségi feldolgozó” fogalma ekképpen az Argos előadása szerint kizárólag azokat a gyártókat jelentené, amelyek az ideiglenes exportárukhoz (a benzinhoz) hasonló közösségi közvetítő termékeket az Unión belül feldolgozzák annak érdekében, hogy a végtermékhez (E85) hasonló készterméket nyerjenek.³⁸

61. A Vámkódex 148. cikkének c) pontja továbbá a „közösségi feldolgozók” alapvető érdekeire utal, míg a kódex 133. cikkének e) pontja a „közösségi termelők” alapvető érdekeire. Legitímen képviselhető álláspont, hogy azáltal, hogy a két rendelkezésben eltérő terminológiát használt, a jogalkotó ezeknek eltérő jelentést kívánt tulajdonítani.

62. Végül, noha a Vámkódex nem határozza meg a „feldolgozók” fogalmát, a kódex 23 nyelvi változatából 8 azonos eredetű kifejezéseket használ a kódex 148. cikkének c) pontja értelmében vett „feldolgozók” és a kódex 114. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott „feldolgozási műveletek” megjelölésére.³⁹ Például a Vámkódex 148. cikke c) pontjának angol nyelvű változata a „processors” kifejezést használja, amely visszautal a kódex 114. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott „processing” kifejezésre. Ehhez hasonlóan a rendelkezések a kódex holland nyelvű változatában a „veredelaars” és a „veredelingshandeligen” kifejezéseket tartalmazzák.

63. E megfontolások azonban nem alkalmasak az e kódex 148. cikkének c) pontját érintő valamennyi kétértelműség eloszlatására.

64. A Vámkódex bolgár, észt, horvát, litván és finn nyelvi változatai ugyanis ugyanazokat a szavakat használják a kódex 133. cikkének e) pontjában a „termelők”, és 148. cikkének c) pontjában a „feldolgozók” megjelölésére. Ezek a franciául „producteurs” [termelők] szóval fordítható kifejezések nem utalnak egy előzetes létező terméket érintő beavatkozásra.

65. Ezenkívül tizenegy nyelvi változatban⁴⁰ az utóbbi rendelkezésben a „feldolgozók” jelölésére használt kifejezések eredete azonos a kódex 114. cikke (2) bekezdése c) pontjának második francia bekezdésében szereplő „feldolgozásnak” megfelelő kifejezés eredetével.⁴¹ Ekképpen a tisztán nyelvtani értelmezés azt eredményezné, hogy csak azon közösségi gazdasági szereplők érdekeit veszik figyelembe, amelyek az Unióban „feldolgozási” tevékenységeket folytatnak. Ez az értelmezés ezzel szemben kizárná azok érdekeit, akik e területen „megmunkálási” vagy „javítási” tevékenységeket folytatnak, amelyek ugyanakkor ugyanezen kódex 114. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében szintén „feldolgozási műveleteket” jelentenek.

66. E körülmények között úgy vélem, hogy a Bíróság nem tekinthet el a Vámkódex 148. cikke c) pontja céljainak és összefüggésének elemzésétől. Figyelemmel különösen e rendelkezés nyelvi változatai közötti eltérésekre, az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően e rendelkezést „azon szabályozás általános rendszerének és céljának figyelembevételével kell értelmezni, amelynek e rendelkezés részét képezi”.⁴² Az alább kifejtett okokból e szempontok az említett rendelkezés tág értelmezése mellett szólnak.

38 — A holland kormány e nyelvtani értelmezés egy olyan változatát adta elő, amely szerint a „közösségi feldolgozók” fogalma nem csak azokra a gazdasági szereplőkre terjed ki, amelyek az alapanyagokat vagy félkész termékeket végtermékké (E85) alakítják, hanem azokra is, amelyek az alapanyagokat vagy félkész termékeket annak érdekében dolgozzák fel, hogy olyan más félkész termékeket (bioetanol) nyerjenek, amelyek a végtermék összetevői lesznek. E megközelítés egy olyan, számomra igazolhatatlan megkülönböztetéssel jár, amely szerint a feldolgozás során használt áruk az alapanyagok vagy félkész termékek. Noha a félkész termékek közösségi termelőinek – amelyek ezek előállításához alapanyagokat „dolgoznak fel” – érdekeit figyelembe lehet venni a Vámkódex 148. cikkének c) pontja alapján, az alapanyagok semmilyen „feldolgozást” nem végző közösségi termelőinek érdekeit figyelmen kívül hagyják.

39 — Vagyis az angol, horvát, lett, magyar, máltai, holland, szlovák és svéd nyelvi változatok.

40 — Mégpedig a spanyol, cseh, dán, német, görög, francia, olasz, lengyel, portugál, román és szlovén nyelvi változatok. Az angol, lett, magyar, máltai és szlovák nyelvi változatokban, annak ellenére, hogy a „feldolgozást” jelentő kifejezés eredete azonos a „feldolgozók” megjelölésére használt szó eredetével, az első ilyen kifejezés ugyanaz, mint amely a Vámkódex 114. cikke (2) bekezdésének c) pontjában a „feldolgozást” jelöli.

41 — A német nyelvi változat például a Vámkódex 148. cikkének c) pontjában a „Verarbeitern” kifejezést, míg a kódex 114. cikke (2) bekezdése c) pontjának második francia bekezdésében a „Verarbeitung” szót használja.

42 — Lásd ebben az értelemben: *Elsacom*-ítélet (C-294/11, EU:C:2012:382, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

2. Teleológiai és rendszertani értelmezés

a) A gazdasági vámeljárások gazdasági feltételeit tágan kell értelmezni

67. Eltérve az olyan általános vámeljárások keretében előírt szabályoktól, mint a behozatal és a kivitel, a gazdasági vámeljárások lehetővé teszik egyes, a közösségi ipar számára hátrányosnak tekintett, e szabályok alkalmazásából eredő következmények elkerülését.

68. Így a vámfelügyelet melletti feldolgozás rendszerének célja a feldolgozási tevékenységek fenntartása az Unióban, amennyiben „az áruk vámterheinek a tarifális fajtájuk vagy a behozatalukkor állapottuk szerinti megállapítása a gazdaságilag indokoltnál magasabb adó kivetéséhez vezet, amely bizonyos gazdasági tevékenységek [Unión] kívülre telepítésére ösztönöz”⁴³. Ennek érdekében ez az eljárás lehetővé teszi, hogy az Unió területén nem közösségi árukat dolgozzanak fel, anélkül, hogy azokra behozatali vámok vonatkoznának, mivel csak a feldolgozott termékekre vetnek ki vámot.⁴⁴

69. Konkrétabban, a vámfelügyelet melletti feldolgozásra vonatkozó eljárást akkor kell alkalmazni, ha a feldolgozott termékekre vonatkozó vámok alacsonyabbak, mint amelyek a feldolgozási folyamat során felhasznált közvetítő termékeket terhelik.⁴⁵ Ekképpen ezen eljárás létjogosultságát azok a tarifális anomáliák jelentik, amelyek az eljárás által biztosított orvoslás hiányában ösztönzést jelentenek a feldolgozási tevékenységek Unión kívül helyezésére.

70. A passzív feldolgozási eljárás lehetővé teszi annak elkerülését, hogy vámot vessenek ki a feldolgozás érdekében exportált közösségi termékekre azok végtermék formájában történő újra behozatala során.⁴⁶ Ez az eljárás ily módon megkönnyíti egyes olyan feldolgozási tevékenységek Unión kívülre helyezését, amelyek esetében a közösségi jogalkotó úgy ítélte meg, hogy azt műszaki vagy gazdasági okok indokolják a nemzetközi munkamegosztás keretében.⁴⁷

71. Ugyanakkor annak az előnynek, amelyet ezen eljárások biztosítanak kedvezményezettjeik számára, potenciálisan egy, a közösségi ipar más érdekeit érintő hátrány felel meg.⁴⁸ E kockázat tudatában a jogalkotó ügyelt arra, hogy biztosítsa az egyensúlyt a fennálló érdekek között, azáltal, hogy az eljárás alkalmazását bizonyos gazdasági feltételek tiszteletben tartásához kötötte. E feltételek mind a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás, mind a passzív feldolgozási eljárás keretében annak elkerülésére irányultak, hogy ezen eljárások alkalmazása, miközben kedvezményezettjeik ipari tevékenységének ösztönzését célozza, ne sértse más közösségi gazdasági szereplő „alapvető érdekeit”.⁴⁹ Az említett feltételek ilyen módon megakadályozzák, hogy ezeknek az általános vámeljárásoktól eltérő eljárásoknak az alkalmazása ne gyengítse meg jobban a közösségi ipart, mint amennyire megerősíti azt.

72. Álláspontom szerint a jogalkotó e perspektíva keretében határozta meg tágan a gazdasági vámeljárások gazdasági feltételeit, illetve ismerte el ehhez kapcsolódóan az illetékes vámhatóságok, illetve adott esetben a számukra segítséget nyújtó Vámkódex Bizottság jelentős mérlegelési mozgásterét.

43 — A Vámkódex által hatályon kívül helyezett, az áruk vámfelügyelet melletti feldolgozását a szabad forgalomba bocsátásuk előtt lehetővé tévő rendszerről szóló, 1983. szeptember 26-i 2763/83/EGK rendelet (HL L 272., 1. o.) első preambulumbekendése.

44 — A Vámkódex 130. cikke.

45 — A végrehajtási rendelet 551. cikkének (1) bekezdése.

46 — Lásd a jelen indítvány 47. pontját.

47 — A 76/119 rendelet (HL L 24., 58. o.) (1) és (2) preambulumbekendése, valamint a Vámkódex általi felváltását megelőzően ezen irányelv helyébe lépő 2473/86 rendelet (1) preambulumbekendése.

48 — Lásd a jelen indítvány 83–91. pontját.

49 — Ugyanígy, a kiotói iránymutatások (3. o.) kimondják, hogy „[a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának] az lehet a feltétele, hogy a tervezett feldolgozási műveleteket nem tekintik hátrányosnak a nemzeti érdekekre nézve”.

73. Az e feltételekre vonatkozó rendelkezésekben használt terminológia tehát tartózkodik attól, hogy azok vizsgálatát túlzottan szűk keretbe szorítsa. E rendelkezések nem jelölik meg sem az e vizsgálat során figyelembe veendő körülményeket, sem az az által megcélzott piacokat. Konkrétan a Vámkódex 133. cikkének e) pontja a „hasonló áruk” közösségi termelőinek alapvető érdekeire hivatkozik, anélkül, hogy meghatározná a hasonlóság vagy a helyettesíthetőség megkövetelt szintjeit. A Vámkódex 148. cikkének c) pontja és a végrehajtási rendelet 502. cikkének (4) bekezdése a „közösségi feldolgozók” alapvető érdekeire hivatkoznak, anélkül, hogy megjelölnék az utóbbiak tevékenységei által érintett piacokat. Ugyanígy, az új Vámkódex tömören az „uniós termelők” érdekeire utal.⁵⁰

74. Ezenkívül a vámhatóságok nem kötelesek konzultálni a Bizottsággal e vizsgálatral összefüggésben,⁵¹ ha pedig úgy döntenek, hogy ilyen konzultációt folytatnak, és a Bizottság a Vámkódex Bizottsághoz fordult, annak következtetései nem kötik őket.⁵²

75. E megfontolások fényében úgy vélem, hogy az említett gazdasági feltételeket rugalmasan kell értelmezni és alkalmazni⁵³ annak érdekében, hogy az illetékes vámhatóságok számára lehetővé váljon, hogy teljes mértékben be tudják tölteni a fennálló érdekek közötti egyensúly garantálására irányuló szerepüket. Úgy vélem, hogy egyébként a gazdasági vámeljárások eltérő jellegére figyelemmel az is indokolt, hogy az azok alkalmazására vonatkozó engedélyt érintő feltételeket tágan értelmezzék.

76. Ezzel szemben álláspontom szerint ellentétes lenne a passzív feldolgozási eljárás szellemével és céljaival, ha ezen eljárás gazdasági feltételeinek merev értelmezése révén e hatóságokat megakadályoznák abban, hogy figyelembe vegyék az egyes közösségi gazdasági szereplők alapvető érdekeit, noha megállapítják, hogy ezen eljárás engedélyezése súlyos hátrányt okoz az utóbbiaknak.

77. Másként fogalmazva, az említett eljárás gazdasági feltételei által követett célok elérésére való törekvés, amint az a jelen indítvány 71. pontjából kitűnik, álláspontom szerint nem tesz lehetővé különbségtételt attól függően, hogy a fenyegetett érdekek a késztermékek, a félkész termékek vagy a feldolgozás során érintett alapanyagok piacát érintik.

78. Az ilyen értelmezés egyébként nem jár azzal a kockázattal, hogy túlzott mértékben korlátozzák a kérelmezők jogait, illetve hogy terhesebbé teszik a passzív feldolgozási engedély kiadására irányuló eljárást.

79. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy a végrehajtási rendelet 502. cikkének (1) bekezdésében és 585. cikkének (5) bekezdésében foglalt rendelkezések együttes értelmezése alapján a passzív feldolgozási eljárás gazdasági feltételeit az ellenkezőjére utaló jelek hiányában teljesítettnek kell tekinteni, ellentétes esetben pedig meg kell vizsgálni e feltételek tiszteletben tartását. E feltételek teljesülésének bizonyítása tehát nem az engedélykérőt terheli: a vámhatóságoknak kell megállapítaniuk azok megsértését. E hatóságok egyekben egyáltalán nem kötelesek következetesen vizsgálni az említett feltételeket a közösségi ipar azon különböző feltételei szempontjából, amelyek számításba jöhetnek. Az ilyen vizsgálatra ugyanis csak az említett érdekek súlyos megsértése veszélyének fennállása esetén kerül sor.

80. Álláspontom szerint tehát e vélelmi mechanizmus és a vámhatóságok számára biztosított rugalmasság kombinációja teszi lehetővé egyrészt a kérelmezők érdekeinek és az engedélyek kiadására irányuló eljárások hatékonyságának, másrészt pedig a közösségi ipar egésze érdekei védelmének összehangolását.

50 — Az új Vámkódex 211. cikke (4) bekezdésének b) pontja.

51 — A végrehajtási rendelet 503. cikke.

52 — A végrehajtási rendelet 504. cikkének (4) bekezdése, valamint Friesland Coberco Dairy Foods ítélet (C-11/05, EU:C:2006:312, 27. pont).

53 — A Vámkódex alkalmazásának feladatát viselő nemzeti vámhatóságok mérlegelési mozgástere álláspontom szerint megfelel annak, amellyel a közösségi hatóságok rendelkeznek, amikor összetett gazdasági értékeléseket kell végezniük (lásd többek között a Bizottság állami támogatásokkal kapcsolatos mérlegelési mozgástere kapcsán: Bizottság kontra Scott ítélet, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

b) A vámfelügyelet melletti eljárás és a passzív feldolgozási eljárás gazdasági feltételeit összehangoltan kell értelmezni

81. Ahogy a jelen indítvány 67–71. pontjában egyértelművé tettem, a vámfelügyelet melletti eljáráshoz és a passzív feldolgozási eljáráshoz kapcsolódó gazdasági feltételek azonos célt követnek. Ezek összességében annak elkerülésére irányulnak, hogy az ezen eljárások alkalmazása folytán a közösségi ipar adott ágazatára gyakorolt ösztönző hatást ne ellensúlyozza a közösségi ipar egyéb ágazataira gyakorolt súlyos hátrány. Következésképpen a fennálló érdekeket az egyes eljárások gazdasági feltételeinek vizsgálata során álláspontom szerint ugyanúgy kell figyelembe venni.

82. Márpedig a Bíróság a Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben már megállapította, hogy a vámfelügyelet melletti eljárás gazdasági feltételei nem csak a feldolgozott termékekhez hasonló késztermékek közösségi termelői, hanem az e késztermékek előállításához felhasznált közvetítő termékek közösségi gyártói érdekeit érintő sérelem hiányára is irányulnak.⁵⁴

83. E következtetés alátámasztása érdekében a Bíróság megállapította, hogy azáltal, hogy mentesítette kedvezményezettjeit a harmadik országból importált, és a feldolgozási folyamat során felhasznált közvetítő termékeket terhelő behozatali vámok alól, ez az eljárás sérthette az e közvetítő termékekhez hasonló termékek esetleges közösségi gyártóinak alapvető érdekeit.⁵⁵

84. Ez az okfejtés álláspontom szerint analógia útján átültethető a passzív feldolgozási eljárásra.

85. Vitathatatlan, hogy a közösségi áruk Unión kívüli feldolgozásának megkönnyítésével a passzív feldolgozási eljárás alapvetően fenyegeti az ugyanezen árukat az Unión belül feldolgozó közösségi vállalkozások érdekeit.⁵⁶

86. Egyébként a feldolgozási folyamat kiterjedhet (de nem terjed ki feltétlenül) a nem közösségi termékek beépítésére az ideiglenesen kivitt (közösségi) árukba. A passzív feldolgozási eljárás alkalmazása a vámfelügyelet melletti feldolgozástól eltérően azonban nem jelent semmilyen tarifális előnyt az e folyamat során esetlegesen beépített nem közösségi termékek szempontjából (a vámmentesség ugyanis csak az ideiglenes exportált árukra vonatkozik).⁵⁷ Az említett eljárás arra való alkalmassága, hogy hátrányt okozzon a közvetítő termékek közösségi termelői számára, tehát közvetlenül nem észlelhető.

87. Bár e megfontolás álláspontom szerint magyarázhatja azt, hogy a nyelvi változatok többségében eltérő szövegezést alkalmaztak a Vámkódex 133. cikkének e) pontjában és 148. cikkének c) pontjában, a passzív feldolgozási eljárás bizonyos helyzetekben ugyanolyan érdekütközések alapjául szolgálhat, mint a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás.

54 — C-11/05, EU:C:2006:312, 50–52. pont.

55 — Friesland Coberco Dairy Foods ítélet (C-11/05, EU:C:2006:312, 49. pont). Mivel a feltett kérdés konkrétan az alapanyagok termelői érdekeinek figyelembevételére vonatkozott, sem a Bíróságnak, sem a főtanácsnoknak nem kellett igazolnia a feldolgozott termékekhez hasonló késztermékek gyártói érdekeinek figyelembevételét is. Egyébként egyik beavatkozó sem vitatta, hogy a vámfelügyelet melletti eljárás gazdasági feltételei legalább az utóbbi termelőkire irányulnak. Ez az előfeltételezés, bármennyire is konszenzus tárgya volt, nem kizárólag a Vámkódex 133. cikke e) pontjának szövegezésére figyelemmel állt fenn, amelynek „a hasonló áruk közösségi termelőinek” megfogalmazását a feldolgozás tárgyát képező termékekre (vagyis a közvetítő termékekre) való utalásként lehetett értelmezni. E körülmények között az, hogy a Bíróság elfogadta ezt az előfeltételezést, álláspontom szerint összhangban van a gazdasági feltételek általam javasolt tág értelmezésével.

56 — A kiotói iránymutatások (6. o.) például arra hivatkoznak, hogy meg kell találni az „[e]gyensúlyt [...] a nemzeti gazdasági szereplők gyártási összköltségei azon lehetőségnek köszönhető csökkentése között, hogy külföldi alvállalkozókat vehetnek igénybe, illetve a feldolgozási tevékenységek egyéb nemzeti gazdasági szereplők részére való, a nemzeti iparág kevésbé versenyképessé tételének kockázatával járó fenntartása között”.

57 — Ebben az összefüggésben tehát a vámfelügyelet melletti feldolgozással ellentétben nem tarifális anomáliák felmerülésének orvoslásáról van szó.

88. Az alapeljárás tényállása alapján egyértelművé vált, hogy amennyiben a végtermékekre vonatkozó vámtarifák alacsonyabbak, mint a passzív feldolgozási eljárásban érintett nem közösségi közvetítő termékeket terhelő vámtarifák, akkor az ilyen művelet ugyanarra az eredményre vezet, mint a vámfelügyelet melletti eljárás során végzett művelet.

89. A behozatali vámok mindkét ilyen művelet eredményeként csak a késztermékeket terhelik, az azokra vonatkozó tarifák szerint. A feldolgozás során érintett nem közösségi közvetítő termékek ezzel szemben önmagukban nem esnek vám alá. A nem közösségi közvetítő termékeket így annak érdekében módosítják, hogy az Unióban szabad forgalomba hozott terméket nyerjenek, olyan vámok megfizetése fejében, amelyek alacsonyabbak, mint azok, amelyek ilyen módosítás hiányában az említett közvetítő termékek importját terhelnék.

90. A vámszabályozás szempontjából az e két művelet közötti egyetlen különbséget tehát a passzív feldolgozási eljárás kedvezményezettje által élvezett további vámelőny jelenti, vagyis az ideiglenesen kivitt közösségi árukra vonatkozó (fiktív) behozatali vámok alóli mentesség.

91. Ilyen esetben a passzív feldolgozási eljárás ugyanazzal az érdekütközéssel jár – és fokozza azt az ilyen mentesség hatása révén –, mint az, amelyet a Bíróság a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárással összefüggésben a Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben azonosított.⁵⁸

92. A jelen esetben, azáltal, hogy benzint kevert a bioetanolhoz, az Argos előnyre tett szert a tiszta bioetanol behozatalát terhelőkénél egyértelműen alacsonyabb vámtarifákból. A bioetanol közösségi termelőinek versenyhelyzetét ez bizonyosan negatívan érinti. Az ilyen, elsősorban a nem denaturált bioetanol helyett E85-ként történő behozatal folytán előálló hátrányt még tovább fokozná, ha a passzív feldolgozási eljárást alkalmazva az E85 behozatalát terhelő vámokat levonnák az e termék benzin összetevőjére vonatkozó (fiktív) vámoknak megfelelő összegből.

93. Ezenkívül a fent ismertetett tarifális anomália következményei már csak azért is jelentősek, mert a bioetanol a végtermék összetételében körülbelül 85%-os arányban van jelen. A Vámkódex Bizottság következtetéseiben egyébként az az Argos által a tárgyalás során megerősített körülmény szerepel, hogy a szóban forgó kérelem hatálya alá tartozó E85-öt legalább részben arra szánták, hogy a benzinnel vegyítsék, annak érdekében, hogy alacsonyabb (5%-os) bioetanol-tartalmú, E5 megjelölésű klasszikus üzemanyagot kapjanak.⁵⁹ Ezt az E85-öt tehát ugyanúgy használnák fel (az összekevert összetevők kiigazítása alapján), mint a benzinhez keverendő tiszta bioetanol. Éppen e megfontolások alapján állapította meg a Vámkódex Bizottság, valamint a vámellenőr, hogy fennáll a közösségi bioetanoltermelők alapvető érdekei súlyos megsértésének veszélye.

94. Márpedig nem vitatott, hogy az Unió vámterületén tervezett keverés tekintetében a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás alkalmazását csak akkor lehetett volna engedélyezni, ha nem fenyeget a közösségi bioetanoltermelők alapvető érdekeit érintő súlyos sérelem veszélye. Az Argos egyébként sikertelenül kért ilyen irányú engedélyt.⁶⁰

95. E körülmények között a passzív feldolgozási eljárás alkalmazását *a fortiori* nem lehetett engedélyezni, mivel súlyosabb hátrányt jelenthet a közösségi bioetanoltermelők érdekeire nézve, mint amely a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás alkalmazásából ered.

96. Következésképpen úgy ítélem meg, hogy a Bíróság által a Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben⁶¹ elfogadott tág értelmezést követni kell a passzív feldolgozási eljárással összefüggésben is.

58 — C-11/05, EU:C:2006:312, 49. pont. Lásd a jelen indítvány 83. pontját.

59 — Lásd a 2009. november 11-i ülés jegyzőkönyvét (a jelen indítvány 28. lábjegyzete).

60 — Lásd a jelen indítvány 39. pontját.

61 — C-11/05, EU:C:2006:312.

97. A Bíróság által ezen ítélet 51. pontjában a teljesség kedvéért kifejtett érvelés, amely szerint az általa követett megközelítés „alkalmas egyedül arra, hogy figyelembe vegye a közösségi közös politikákat, beleértve a közös [agrárpolitika] [KAP] követelményeit is”, álláspontom szerint szintén releváns a jelen ügyben. Az Unión belüli bioetanoltermelést ugyanis a KAP körébe tartozó tevékenységnek tekintik, amelynek védelmét a vámok szolgálni kívánják. Márpedig az Argos kérelmének hatálya alá tartozó művelet hatása az lenne, hogy megkerülnék e váموkat, úgy, hogy ezenfelül még a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásában előírt vámentesség is fennállna.

98. Egyebekben rámutatok, hogy az általam javasolt megközelítés nem ellentétes a Wacker Werke ítélet 21. pontjával, amelyre az Argos hivatkozott írásbeli észrevételeiben. A Bíróság itt vitathatatlanul úgy ítélte meg, hogy az érintett gazdasági szereplő számára vámelőnyt biztosító tarifális anomáliák esetleges felmerülése a passzív feldolgozási eljáráshoz „kapcsolódó kockázatot” jelent, amelyet el kell viselni.⁶² Ezt az állítást azonban a kontextusa alapján kell értelmezni.

99. Az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben a szóban forgó tarifális anomália egy olyan vámkülönbözet volt, amely nem a végtermékek és a feldolgozás során beépített nem közösségi áruk között állt fenn, hanem a végtermékek és az ideiglenesen kivitt közösségi áruk között. Ez az ügy kizárólag azt a kérdést vetette fel, hogy az ideiglenes kivitel alapján történő mentesítés számítása érdekében az ideiglenesen kivitt áruk vámértékének meghatározásánál releváns-e az, hogy az ezen árukra vonatkozó (fiktív) behozatali vámok meghaladják a végtermékre vonatkozó váموkat – oly módon, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazása potenciálisan a behozatali vámok alóli teljes mentességet eredményezett volna. Nem annak értékeléséről volt tehát szó, hogy a tarifális anomáliák következményeit figyelembe lehet-e venni a passzív feldolgozási eljárás gazdasági feltételeinek vizsgálatánál.

100. E szempontból a Wacker Werke ítélet 21. pontja álláspontom szerint semmilyen releváns információt nem hordoz a jelen ügygel összefüggésben. Mindenesetre a Bíróság ebben az ítéletben árnyalta azt az állítást, amely szerint a tarifális anomáliák fennállásából eredő kockázatot főszabály szerint el kell viselni.⁶³

c) Az egyéb nemzetközi és uniós jogi aktusok szövegéről

101. Ahogy azt a görög kormány és a Bizottság előadja, az egyéb nemzetközi és uniós jogi aktusok szövege alátámasztja az általa képviselt értelmezést.

102. A kiotói iránymutatások például kizárják a passzív feldolgozási eljárás engedélyezését, amennyiben a tervezett műveletek várhatóan súlyos hátrányt okozhatnak a „nemzeti *feldolgozók vagy gyártók*” számára.⁶⁴ Noha ezen iránymutatások nem kötelező jellegűek, és az Unió semmiféleképpen sem csatlakozott az azok által értelmezett melléklethez,⁶⁵ azok a háttérnek mindazonáltal releváns elemek jelentik. Bizonyos felvilágosításokat kínálnak ugyanis azzal kapcsolatban, hogy a Kiotói Egyezmény részes felei milyen módon fogják fel a passzív feldolgozási eljárás által érintett célokat és érdekeket.

62 — Wacker Werke ítélet (C-142/96, EU:C:1997:386).

63 — A Wacker Werke ítélet (C-142/96, EU:C:1997:386) 21. pontja kiemeli, hogy ez csak akkor van így, ha „semmi sem utal arra, hogy a gazdasági szereplők által egymástól igényelt árat üzleti kapcsolataik befolyásolták”. Az ilyen korlátozás elfogadása láthatóan tükröződik Tesaro főtanácsnok Wacker Werke ügyre vonatkozó indítványában (C-142/96, EU:C:1997:217, 15. pont) is, amely egyértelműben rögzítette, hogy „eltérő lenne a helyzet, ha a feldolgozási művelet [...] olyan szempontokat vetne fel, [...] amelyek alapján úgy lehetne vélni, hogy [az érintett gazdasági szereplők] valójában a feldolgozástól eltérő célokat követnek, például ki akarják játszani az adóügyi szabályozást, vagy jogalap nélküli gazdagodásra törekszenek”.

64 — Kiotói iránymutatások, 6. o. (kiemelés tölem).

65 — Lásd a jelen indítvány 21. és 23. pontját.

103. Ezenkívül az új Vámkódex 211. cikke (4) bekezdésének valamennyi feldolgozási eljárásra vonatkozó b) pontja⁶⁶ már azt írja elő, hogy a valamelyik eljárásra vonatkozó engedély csak akkor adható meg, ha az többek között nem érintené hátrányosan „az uniós *termelők* alapvető érdekeit”.⁶⁷ Ezen eljárások gazdasági feltételei tehát 2016. május 1-jétől valamennyi uniós termelő alapvető érdekeire vonatkoznak, függetlenül attól, hogy a feldolgozott termékekhez vagy a feldolgozás során felhasznált közvetítő termékekhez hasonló termékeket gyártanak.

104. Márpedig semmi nem utal arra, hogy a jogalkotó ily módon lényeges módosítást kívánt bevezetni a passzív feldolgozási eljárás feltételeit illetően.⁶⁸ E módosítás így álláspontom szerint egy olyan jogalkotási egyszerűsítési törekvésnek felel meg, amely ugyanabba a rendelkezésbe kívánja csoportosítani a különböző vámeljárásokra alkalmazandó gazdasági feltételeket.

3. Véggövegtetés

105. A fentiekre figyelemmel úgy vélem, hogy a Vámkódex 148. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a „közösségi feldolgozók” e rendelkezés értelmében vett fogalma nem csak a passzív feldolgozás iránti kérelem hatálya alá tartozó végtermékekhez hasonló termékek közösségi termelőire vonatkozik, hanem az e kérelem hatálya alá tartozó feldolgozási műveletek során ideiglenesen kivitt közösségi árukba való beépítésre szánt nem közösségi alapanyagokhoz vagy félkész termékekhez hasonló termékek közösségi termelőire is.

106. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy azokat a következményeket, amelyeket a passzív feldolgozási eljárás alkalmazása esetlegesen maga után von e termelői kategóriák valamelyikének az alapvető érdekeit illetően, ténylegesen csak arra utaló adatok esetén kell tanulmányozni, hogy ezen eljárás alkalmazása súlyosan érintheti ezeket az érdekeket.⁶⁹

D – A visszaélészerű magatartás esetleges fennállásáról

107. A Bizottság másodlagosan lényegileg azt állítja, arra az esetre, ha a Bíróság nemleges választ adna az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazása a jelen esetben visszaélészerű magatartást valósít meg.

108. Noha a jelen ügyben igenlő választ javaslok az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre, a kérdést előterjesztő bíróság pedig nem terjesztett a Bíróság elé a joggal való visszaélés esetleges fennállására vonatkozó kérdést,⁷⁰ a teljesség kedvéért röviden kitérek erre a problémakörre.

109. Előzetesen hangsúlyozom a joggal való visszaélés tanának másodlagos és kivételes jellegét, mivel az olyan „biztonsági szelepet” jelent, amely lehetővé teszi egy indokolatlannak ítélt előny biztosításának megtagadását vagy az ilyen előny visszatérítésének elrendelését még akkor is, ha az előny megszerzésének jogszabályi feltételei egyébként formálisan teljesültek.

66 — Lásd a jelen indítvány 6. lábjegyzetét.

67 — Kiemelés tőlem.

68 — Az új Vámkódex (15) preambulumbekzdése e tekintetben csak annyit említ, hogy „a vámeljárásokat össze kell vonni, illetve egymáshoz kell hangolni [...]”.

69 — Ilyen adatok hiányában az említett feltételeket teljesítettnek kell tekinteni (a végrehajtási rendelet 585. cikkének (5) bekezdése).

70 — Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság nem jogosult arra, hogy egy beavatkozó kérelmére megvizsgáljon olyan kérdéseket, amelyeket a nemzeti bíróság nem terjesztett elé (lásd többek között: Slob-ítélet, C-236/02, EU:C:2004:94, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Bíróság ugyanakkor már megállapította, hogy ezen elv nem zárja ki az uniós jog visszaélészerű alkalmazásának vizsgálatát még akkor sem, ha arra a nemzeti bíróság formálisan nem hivatkozott, annak érdekében, hogy e bíróság részére az előtte folyamatban lévő ügy elbírálásához hasznos értelmezési szempontokat lehessen adni (lásd: ING. AUER ítélet, C-251/06, EU:C:2007:658, 38. és 39. pont; lásd még ebben az értelemben: Agip Petroli ítélet, C-456/04, EU:C:2006:241, 18–24. pont).

110. A 2988/95/EK, Euratom rendelet⁷¹ 4. cikkének (3) bekezdése, és az állandó ítélkezési gyakorlat alapján a visszaélésszerű magatartás egy szubjektív és egy objektív elem fennállását feltételezi. Az első azt jelenti, hogy a szóban forgó gyakorlat alapvető célja, hogy a közösségi szabályozásból eredő előnyt megszerezzék azáltal, hogy mesterséges módon teremtik meg az előny megszerzéséhez szükséges feltételeket.⁷² A második arra utaló objektív körülmények együttes fennállását jelenti, hogy a közösségi szabályok formális betartása ellenére nem valósul meg e szabályok célja.⁷³ Noha a Bíróság adhat bizonyos támpontokat ebben a tekintetben, végső soron az illetékes nemzeti bíróságok feladata annak az ügy összes körülményei alapján történő vizsgálata, hogy ezek az elemek megvalósultak-e.⁷⁴

111. Ezen elvek fényében bizonyos olyan támpontokat kell szolgáltatni a kérdést előterjesztő bíróság részére, amelyek alkalmasak arra, hogy az értékelése tekintetében útmutatást nyújtsanak.

112. E tekintetben kiindulásként emlékeztetek arra, ahogy azt a jelen indítvány 35. pontjában is megjegyeztem, hogy a közösségi benzin passzív feldolgozási eljárás alá vonása az Argos kérelmében leírt művelet keretében az utóbbi által ismertetettek szerint sem felel meg semmilyen, a vámelőnyök megszerzésén kívüli műszaki vagy gazdasági indoknak.

113. E körülmények között egyrészt a szubjektív elem fennállása megállapítható lehet, mivel a közösségi benzin nyílt tengerre vitele a bioetanolhoz keverés érdekében mesterséges jellegű, és csak a bioetanol terhelő magas vámok kikerülését célozza, úgy, hogy közben részesülni lehessen az ideiglenesen exportált benzint terhelő (fiktív) vámok alóli mentességből.

114. Másrészt ugyanezen megfontolások alapján feltételezem, hogy ezen eljárás engedélyezése az Argos részére nem felelne meg azon célnak, amely érdekében azt kialakították. Ahogy az a jelen indítvány 70. pontjából kitűnik, e cél a feldolgozásuk érdekében ideiglenesen exportált közösségi áruk vámmal terhelésének elkerülése, amennyiben a műveletek áthelyezését műszaki vagy gazdasági okok indokolják.

115. Emellett még ha a nemzeti bíróság visszaélésszerűnek is nyilvánítaná a passzív feldolgozási eljárásnak a jelen ügyben tervezett műveletre való alkalmazását, e minősítés nem terjedne ki magára arra a magatartásra, hogy az Uniót kívül összekevernek 85% bioetanol és 15% benzint, és az így nyert E85-öt a tiszta bioetanolra vonatkozó tarifák helyett a rá vonatkozó tarifák mellett importálják az Unióba.⁷⁵

71 — Az **Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i** 2988/95 tanácsi rendelet (HL L 312., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet 340. o.). E rendelet 4. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a]zok a cselekmények, amelyekről megállapítható, hogy céljuk az adott ügyben alkalmazandó közösségi jog célkitűzéseivel ellentétes előnyszerzés azáltal, hogy mesterséges módon teremtik meg az előny megszerzéséhez szükséges feltételeket, az előny megszerzésének megghiúsulását vagy annak elvonását eredményezik”.

72 — Lásd többek között: Halifax és társai ítélet (C-255/02, EU:C:2006:121, 75. pont).

73 — Lásd többek között: Emsland-Stärke ítélet (C-110/99, EU:C:2000:695, 52. pont); Vonk Dairy Products ítélet (C-279/05, EU:C:2007:18, 33. pont).

74 — Lásd többek között: Pometon-ítélet (C-158/08, EU:C:2009:349, 26. pont); Cimmino és társai ítélet (C-607/13, EU:C:2015:448, 60. pont).

75 — Lásd a jelen indítvány 40. pontját.

116. Álláspontom szerint nem kétséges, hogy egy ilyen művelet önmagában nem minősíthető visszaélésszerűnek. Senki sem vitatja ugyanis, hogy az E85 tulajdonságai és felhasználási módjai eltérnek a bioetanolétól.⁷⁶ Ekképpen, noha az ilyen összekeverés elsődlegesen a bioetanolra vonatkozó tarifák elkerülését célozza, az bizonyos műszaki és/vagy gazdasági okoknak is megfelel. Így legalábbis hiányzik a joggal való visszaélés szubjektív eleme.

117. A fenti megfontolásokra figyelemmel a joggal való visszaélés tana álláspontom szerint alkalmas arra, hogy akadályát jelentse a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának az alapeljáráshoz hasonló helyzetben, azzal, hogy azt a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia. Ezzel szemben e tan főszabály szerint nem akadályozhatja meg az importöröket abban, hogy tarifális anomáliából hasznot húzzanak oly módon, hogy tarifaszáma megváltoztatása céljából E85 formájában feldolgozzák az Unióba irányuló importra szánt bioetanol. Végső soron a jogalkotóra tartozik az ilyen anomália orvoslása, ha azt célszerűnek ítéli meg.

V – Véggövetkeztetések

118. Az javaslom, hogy a Bíróság a következő választ adja a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) által előterjesztett kérdésre:

A 2007. február 28-i 214/2007/EK bizottsági rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 148. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a „közösségi feldolgozók” e rendelkezés értelmében vett fogalma nem csak a passzív feldolgozás iránti kérelem hatálya alá tartozó végtermékekhez hasonló termékek közösségi termelőire vonatkozik, hanem az e kérelem hatálya alá tartozó feldolgozási műveletek során ideiglenesen kivitt közösségi árukba való beépítésre szánt nem közösségi alapanyagokhoz vagy félkész termékekhez hasonló termékek közösségi termelőire is.

76 — A benzin hozzáadása lehetővé teszi többek között a tiszta bioetanol alkalmazásához kapcsolódó hidegindítási nehézségek elkerülését (lásd Ballerini, D., „Les biocarburants: État des lieux, perspectives et enjeux du développement”, IFP Publications, éd. Technip, Paris, 2006, 112. o.). Lásd e tekintetben: Roquette Frères ítélet (C-114/99, EU:C:2000:568, 19. pont), amelyben a Bíróság a mezőgazdasági termékek utáni export-visszatérítések fizetését illetően úgy ítélte meg, hogy „nem lehet a korábban kivitt terméknek az Unió területére való újrabehozatalát megvalósító visszaélésnek minősíteni azt, amikor a termék [...] lényeges és visszafordíthatatlan feldolgozáson ment keresztül, amelynek következtében, mint olyan, megsemmisült, és egy más vámtarifaszám alá tartozó, új termék jött létre”. A Bíróság ugyanakkor az Eichsfelder Schlachtbetrieb ítéletben (C-515/03, EU:C:2005:491, 41. és 42. pont) kimondta, hogy a Vámkódex 24. cikke értelmében vett lényeges feldolgozás megtörténte nem zárhatja ki a joggal való visszaélés fennállását, ha annak alkotóelemeit bizonyítják.